

bærer. Det vil blive tilfattet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Forhøielse af Invalidforsørgelser.

Naar Finantslovsforflagets 2den Behandling forstættes, vil det næste Affnit, der sættes under Forhandling, være § 19 med hvad dertil hører.

Næste Møde afholdes imorgen, Tirsdag, Kl. 1. Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

Mødet hævet Kl. 4¹/₄.

Fem og Fyrgetyvende Møde.

Tirsdagen den 16de Januar 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Hansen, Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

Det Affnit, der sættes under Forhandling, omfattede de tilbagestaaende Partier vedrørende Indenrigsministeriet, nemlig Lovforslagets §§ 19 og 26 I. (se Tillæg A., Sp. 37—58 og 177—80) med tilhørende Vædringsforslag paa Udvalgets Liste Nr. 13—39 og 156—59 (se Tillæg B., Sp. 624—630 og 657—58). Hertil hører af Betænkningen Nr. 47—83 og 232—41 (se Tillæg B., Sp. 219—56 og 499—550).

Ordføreren (Holtstein): Det første Vædringsforslag, som giver Anledning til Omtale, er Nr. 14 til § 19, vedrørende ekstraordinær Understøttelse til Baron Gedalia; det er stillet i Genhold til et indkommet Andragende og vistnok tilstrækkelig motiveret ved de Tab, Vedkommende har haft, og ved den Holdning, Thinget tidligere har indtaget ligeoverfor en Kollega og Medarbejder af den nævnte Finantsmand, nemlig Hr. Møller, der ligeledes led Tab ved Anlægget af de Baner, hvorved Hr. Gedalia led sit betydelige Tab, og som fik en Erstatning bevilget af Thinget paa 1,000 Kr. Smidlertid er der senere kommet Udvalget Oplysninger i Hænde, der viser, at Hr. Gedalias Tab har været større end Hr. Møllers, og at der vistnok er Grund til at give ham en noget større Hjælp end den, der i sin Tid blev tilstaaet Møller. Det er derfor taget under Overveielse i Udvalget, og jeg vil med det Samme sige her, at den Sum af 1,000 Kr., som vi indstille til Vedtagelse idag, fra Udvalgets Side rimeligvis vil blive foreslaet forhøiet, hvis man ellers kan blive enig derom, med en Sum af henved 500 Kr. Om det vil ske, er ikke afgjort, da der ingen Forhandling har fundet Sted i det samlede Udvalg derom, men der er saadanne Oplysninger, som gjøre det rimeligt, og det vil i hvert Tilfælde være sandsynligt, at der kommer et Vædringsforslag i saa Henseende, som jeg vil tillade mig at forberede det høie Thing paa. — Vædringsforslaget Nr. 19 behøver jeg ikke nærmere at komme ind paa. Det er en Bevilling, der er forlangt til yderligere Hjælp eller Assistance til Kontorhold for Vandbygningsdirektøren, som man i det Væsentlige er gaaet ind paa, men som man dog har ment at kunne nedsette med en ringere Sum, idet man ikke anser hele Beløbet for nødvendigt. Det er af de Vedsettelse, som falde ind under den Kategori, som jeg igaar nævnte under Postvæsenet, og som er begrundet i Ønsket om ikke at komme altfor høit op med saadanne Forhøielser, uden at man dog vil modsætte sig en rimelig Forhøielse af de Bevillinger, der hidtil have fundet Sted. — Vædringsforslaget under Nr. 20, „at Indtægten af Børnevogne for Udgang til Rosenhorg Have nedsettes med 650 Kr.“, er begrundet i, at man fra forskellige Sider er sat i Kundskab om, at en saadan Afgift virker som en Skat paa den mindst bemidlede Del af Befolkningen her i Kjøbenhavn. Det skyldes vist igrunder Rigsdagens eget Ønske, at en saadan Skat opkræves for Benyttelsen af Børnevogne i Rosenhorg Have i sin Tid, men jeg tror heller ikke, det kan negtes, at man derigjennem ikke har naaet at lægge en retfærdig